

valgtes ikke en Mand, ja, saa vidt jeg erindrer, opstilledes ikke en Mand fra Reformpartiets Side til Forsvar fra denne Klasseinddeling. Og jeg tror, at ethvert fornuftigt Menneske her i Landet vil indrømme, at nu er det en Umulighed og ganske ørkesløst at rejse en Kamp for Bevarelsen af disse Klasser. Vi maatte søge andre Veje at gaa, og da mine Meningsfæller og jeg altid have betragtet den Garanti, som ligger i Vælgernes Sammensætning, som den bedste, opstillede vi i Fjor vor Aldersklasseinddeling, samtidig med at vi bevarede Amdsraadet paa den Basis, det havde tidligere. Med Hensyn til det sidste opnaaede vi Forstaaelse med Regeringen, hvorimod Regeringen ikke kunde inddade sig paa Inddelingen efter Aldersklasser. Vi, der vilde, oprigtigt vilde en Overenskomst, gjorde da et Forsøg og opstillede vort subsidiære Forslag, hvor vi frafaldt Fordringen om Aldersklasser, men opstillede Fordringen om Skatteprocentens Fiksering, som ikke kunde overskrides uden Lovhjemmel. Ikke heller paa denne Basis opnaaedes Forstaaelse, og Rigsdagen skiltes, uden at Spørgsmaalet var løst. Da vi skulde optage Arbejdet igen i Efteraaret, blev det ganske naturligt paa Basis af vort subsidiære Forslag, og det er paa Grundlag af dette, at der nu er naaet en Overenskomst med Regeringen, ikke paa det af mig oprindeligt ønskede Grundlag, men en Overenskomst, som jeg tror, man under de nuværende politiske Forhold og med Henblik paa det, som skal fremmes, maa anse for ikke alene ønskelig, men nødvendig. Det var mig bekendt, da jeg førte Forhandlingerne med Regeringen, at der da fra anden konservativ Side ønskedes en Løsning ad anden Vej, at man fra den Side ønskede at genopstille Aldersklasserne, eller om ikke Aldersklasserne, saa i hvert Fald 2 Klasser, baseret paa længst Skatteydelse, og at man for Opnaaelsen heraf var villig til at fratage Sammensætningen af Amdsraadene med de umiddelbare Vælgere bevarede. Jeg deler ikke den Anskuelse, at det var nogen heldig Løsning, og jeg, som ogsaa ønsker at reformere paa det bestaaende, kunde ikke have gjort mig til Talsmand for en Løsning, som, ogsaa hvad Amdsraadene angik, brød Kontinuiteten. Men jeg kunde trække mig tilbage. Jeg ansaa Opnaaelsen af en Overenskomst for saa nødvendig, at jeg kunde have taget mine egne Følelser fangne. Hvis det havde været en Sag, som paa den Basis havde været gennemførlig, kunde jeg være gaaet dertil, skønt — det vil jeg ind-

rømme — meget nødig. Afskære Sagen og afskære en Løsningsmulighed vilde jeg først og fremmest ikke; derfor henvendte jeg mig til Regeringen for at faa fuld Klarhed over, hvorledes Regeringens Stilling var hertil. Noget Ønske om at bevare de umiddelbare Vælgere til Amdsraadet, ja, det havde Regeringen naturligvis ikke, men jeg fik bestemt og klar Besked paa, at for en saadan Indrømmelse kunde man ikke og vilde man ikke give en Inddeling, baseret enten paa Aldersklasser eller paa noget andet. Da dette stod mig klart, saa jeg tydeligt, at vilde man Overenskomst — og en Overenskomst, gentager jeg, mente jeg, og mener jeg endnu, burde komme —, saa var der Grund til at gaa den Vej, vi ere gaaede.

Skønt denne Overenskomst altsaa ikke er kommen i Stand paa den af mig ønskede Maade, bringer jeg dog Regeringen min Tak, fordi den ved sin Imødekommen har gjort det muligt at komme til en Overenskomst, som efter mine Begreber er forsvarlig.

Jeg bringer Regeringen min Tak, fordi jeg er overbevist om, at den har handlet efter samme Motiver som jeg, det er Ønsket om at undgaa en Kamp, saalænge Kamp ikke er absolut nødvendig, Ønsket om at vise, at man ved gensidig Imødekommen kan regere med vor nuværende Konstitution.

Jeg er bleven spurgt fra mange Sider, ikke alene nu, men medens disse Forhandlinger stode paa: Have de Herrer sikret sig andre store Sagers Gennemførelse? Er denne Overenskomst at betragte som andet end en Overenskomst, er det et politisk Forlig? Derpaa kan jeg svare rent ud: Nej, det er ikke andet end en Overenskomst paa denne ene Sag, men det er en Overenskomst, som ikke alene aabner Muligheden for, men aabner Udsigten til, at de store og vigtige Sager, som ligge for, i en nær Fremtid kunne faa en tilfredsstillende Løsning, en Mulighed, som efter mine Begreber er afskaaren, hvis denne Overenskomst ikke gaar igennem.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg skal gerne i Anledning af de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), bekræfte, at der er rettet en saadan Henvendelse, som han nys omtalte, til mig, og at jeg paa Regeringens Vegne har givet det Svar, at en saadan Ordning kunde man ikke tiltræde. Det er rigtigt, at man ønskede at komme bort fra de umiddelbare Vælgere